

ПАЛАТА ПРОТИ ГАРАНТІЙ КРЕДИТІВ ДЛЯ СОВЕТІВ

ПАЛАТА СКВАЛИЛА \$2.8 БІЛЬЙОНІВ НА
ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ

Вашингтон. — Палата Репрезентів 16-го грудня ухвалила на закордонну допомогу суму \$2 800 000 000, на \$1 700 000 000 менше, як в січні цього року вимагав президент Кеннеді. Крім того Палата несподівано створила для уряду ще одну важливу трудність, ухваливши заборону для уряду давати гарантії за вивезену до комуністичних країн пшеницю. Якщо ця заборона буде затримана на спільній конференції, складеній із сенаторів і конгресменів, то це буде кінець переговорів, які ведуться між американцями й совєтськими представниками в справі продажу пшениці СРСР. Кілька мінут після схвалення зменшеної суми на допомогу закордонній президент Джонсон назвав рішення Палати Репрезентів "політикою слабкості та відступу", яка то політика значно зменшує нашу безпеку. Президент гостро виступив проти щораз то більшої тенденції в Конгресі обмежувати свободу рухів виконаної частини уряду за допомогою "твердих законів". Палата прийняла законопроект про зменшення допомоги більшості 249 до 135 голосів. Провід демократів в Конгресі навіть не пробував збільшити суму на закордонну допомогу, але для нього несподівано було те, що Палата схвалила, щоб уряд не давав гарантії за продаж до СРСР чи інших комуністичних країн збіжжя. Цей закон прийнято більшостю 218 до 169 голосів. Сенат відкинув був такий самий ана-

ПРЕЗ. Л. ДЖАНСОН ЗАПЕВНЯЄ ОБ'ЄДНАНИМ НАЦІЯМ ПОВНУ ПІДТРИМКУ АМЕРИКИ В ЗМА- ГАННІ ДО ПЕВНІШОГО І ЛІПШОГО СВІТУ

Об'єднані Нації. — У вівторок 17 грудня в полудневних годинах, як це число "Свобода" вже було на пресі, перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй мас виступити президент З'єднаних Держав Ліндон Б. Джонсон. У перших днях преси наперед інформація про цей виступ президента Джонсона заповидається, що він заявить повну підтримку Америки Об'єднаним Націям у змаганні до певнішого і ліпшого світу, що віддавна є мрією людського роду. Зустрічаємось в часі жалоби — сказано в промові президента Джонсона — як Америка втратила свого президента, а світ свого лідера Джона Ф. Кеннеді. Проте, жалоба не повинна вбивати тих надій, що були зв'язані з президентом Кеннеді, бо скрито-вбивча куля вбила людину, але не вбила цілей її життя. Америка далі змагається до такого майбутнього, в яке вірив президент Кеннеді. Америка вірить в законність і справедливість. Об'єднані Нації це не досягли всіх своїх цілей, але вони збільшили своїм числом і своєю повагою, а їх успіхи є більші, ніж невдачі. Багато колоніальних народів вже здобули свою незалежність і здобудуть її також і ті, що її ще не мають. Перегони в зброєнні не є сьогодні краще, краще налагодити співпрацю між поодинокими націями і принципі законності перемагають. Є ще багато всесвітніх конфліктів між великими і малими націями, що існують колоніалізм, але вже такою існую бажання говорити і порозуміватись. Головне, аби всі виконали свої обов'язки. Жадна поодинокі система не може опанувати всіх. Президент Джонсон пригадає "мирну революцію" в Америці за часів президента Рузвельта 30 років тому. Подібна мирна революція потрібна сьогодні в світі. Виконуючи доручення президента Кеннеді та відбавляючи поїздки по країнах Африки й Азії та Європи, президент Джонсон сам бачив багато людської нужди, до голоду включно. Треба змагатися до поліпшення. Він не говорить про накидування інших набо-



През. Ліндон Джонсон

дам способу життя, але їм треба допомогти здобути ліпше життя. Це є ціллю Америки й вона виконає свою частину зобов'язань, коби свою частину виконали також інші. До найбільших проблем сьогоднішнього світу належать: збереження миру, закінчення холодної війни, контроль зброєні та боротьба проти поневолення, голоду й нужди. Вже сьогодні можна твердити, що світ стає ліпшим та що ліпші є вигляди на майбутнє. З такими надіями та вірою в Бога зустрічає Америка і багато націй світу Новий Рік. Президент Джонсон закінчив свій виступ подякою всім націям та їх представникам за участь у жалобі американському народу по втраті президента Кеннеді та спільно для всіх надією на певніший, кращий світ у майбутньому. Президент Джонсон мав прихити до Об'єднаних Націй безпосередньо з летюща. Після виступу в Об'єднаних Націях, президент Джонсон, разом з президентом Генеральної Асамблеї, генеральним секретарем Об'єднаних Націй, головами та членами багатьох представництв в Об'єднаних Націях мав бути гостем на обіді, влаштованому американською делегацією в ООН під проводом амбасадора Стівенсона в готелі Валдорф-Асторія, описав мав ще мати зустріч з пресою та ще того самого дня повернутись назад до Вашингтону.

НАСІД обороняє справу пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні

Нью-Йорк. — До багатьох голосів в обороні справи пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні, проти якого веде тепер акцію газета "Вашингтон Пост", долучився минулої п'ятниці, 13-го грудня, голос КАСІД — Конференції Американців Центрального і Східного Європейського Походження, що об'єднує репрезентів американських громадян альбанського, болгарського, чеського, словацького, естонського, угорського, литовського, польського і українського походження. У двох листах, одному до редактора "Вашингтон Пост" Джеймса Вігінса і другому до Комісії Планування Столиці на руки п-ї Ров речево опрориджує важливіші аргументи, що їх вивдигнув доє "Вашингтон Пост" проти пам'ятника, зокрема автопортрету.

У Філадельфії відбувся четвертий річний з'їзд КУФУА

Філадельфія. — Тут в готелі Бенджамін Френклін минулої суботи, 14-го грудня, відбувся з'їзд — Конференція Українських Фінансових Установ Америки (КУФУА), в якому взяли участь всі чотири українські братські союзи, усі чотири українські циданії, Товариство Української Кооператив та об'єднані в ньому кредитові кооперативи "Самопоміч" з Філадельфії, Нью-Йорку, Джерсі Сіті, Трен-тону, Балтимору і ін., як також представники Союзу ук-

Занзібар і Кенія збільшили членство Об'єднаних Націй до 113

Об'єднані Нації. — У поне-ділок 16-го грудня д. р. Рада Безпеки Об'єднаних Націй одоголосно прийняла рішення про рекомендацію Генеральній Асамблеї ООН щодо прийняття в члени ООН двох нових африканських держав, а саме Кенії і Занзібару, після чого Генеральна Асамблея негайно без дискусії апробила. Це відбулося, як звичайно, з церемоніальним привітальним промов і висвітленням прапорів новоприйнятих держав на чолах перед палатою ООН. Таким чином число членських держав Об'єднаних Націй зросло до 113, при чому африканський блок в ООН нараховує 34 держави, а спільний азієсько-африканський 58 — більше, як половина всіх членських країн. Занзібар і Кенія були британськими колоніями і залишаються в Британському Коммонвелті. Наприкінці того засідання Генеральної Асамблеї прийнято резолюцію з закликом до Британії, щоб вона звільнила арештованих в Адені арабських націоналістів, у зв'язку з бомбовим актом в Адені. Речник Британії протиставив тій резолюції, ствердивши, що всі 29 арештованих особи є членами партії, яка нацькувала на насильницькі акти та змусила до з'їзду Адену з Емемом. "За" тією резолюцією були тільки деякі азійсько-африканські держави плюс комуністичні, разом 53, "проти" 23, а 31 стримались.

Південна Арабія оскаржує Ємен у терористичній акції в Адені

Аден. — Гусейн Бін Ахмед аль-Габілі, міністер внутрішніх справ Федерації Південної Арабії, оскаржив републіканський режим в Ємені, що той затіяв змову, що виявилась в кінці тижня тому ручної гранати на летющину в Адені, коли група англійських і арабських делегатів з Адену мала відітти на конференцію в Лондоні. У тому атенаті згинув одна арабська жінка, а між 59 раненими був також британський високі комісар для Адену й Південно-арабської Федерації, сер Кеннеді Треваксіс. Уряд оприлюднив прізвиська трьох арабів, арештованих у зв'язку з тим бомбовим атенатом. Він твердить, що здобуто "незаперечні докази" на причетність єменських властей у тому атенаті. Єменський республіканський чинники віддавали пропагандистську кампанію в панаарабському націоналістичному дусі, нацькуючи арабів в Адені, британський морсько-летунський базі, проти британців, з розрахунком на примушення обширу Адену до Ємену.

ВІДБУВСЯ ШОСТИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АРГЕНТИНИ

Буенос Айрес (Є. Онанський). — В суботу, 1 грудня, в залі централі "Прогрес" відбувся VI Конгрес Українців Аргентини. Взяли в ньому участь всі українські національні організації, і ті, що на попередньому Конгресі не брали участі, як Братство св. Покрови УАПЦ, ДОБРУС, Леґіон ім. Петлюри та Т-во Сприяння УНР'ді. Вони були вивішані з спільної організації, охоплених Українською Централ. Репрезентацією, бо значна частина цієї організації відмовилася була визнати Державний Центр УНР. Петлюра здоров'я національна думка, що наказувала шукати єдності в громадській праці, усуваючи мотиви роз'єднання.

Відзначено 30-річчя наукової праці проф. Я. Рудницького

Вінніпег (Б. Бо.). — В 1963 році минуло 30 років науковій праці Президента УВАН у Канаді, члена Королівської Комісії в Оттаві, професора Ярослава В. Рудницького. Для 13 грудня під патронатом Української Наукової Ради відбулося в приміщенні УВАН у Вінніпегу скромне зібрання членів і прихильників ювілята для відзначення 30 років його наукової праці.

Професор Я. Рудницький студював у Львові слов'янську філологію та порівняльну індоєвропейську мовознавство; потім він продовжував свої студії ще і в Празі, Берліні, Мюнхені, Римі і Парижі. Описав він викладав українську та слов'янську філологію на різних університетах Європи, а від 1949 року з головою славістичного відділу Вінніпегського університету.

Тепер проф. Рудницький є одним із найвищих науковців українських науковців у цій ділянці, як і взагалі — одним з найкращих славістів. Він є членом понад 18 наукових організацій і був або є президентом кількох з них (Американське Назвознавство, Товариство Канадських Лінгвістична Асоціація Кан. Асоц. Славістів, УВАН і т.д.). Професор Я. Рудницький — широкого знання серед мовознавців світу; він брав участь у різних наукових конференціях світу і на багатьох з них давав свої доповіді. Світова організація лінгвістів 1958 року зокрема вишанувала працю нашого вченого окремим виданням про нього.



Проф. Ярослав Рудницький

АМЕРИКА ЗАПЕВНЯЄ ЗАХІДНЮ ЄВРОПУ ПРО СВОЮ ПРИЯЗНЬ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПЕРЕСЛАВ ЗВЕРНЕННЯ
ДО 15-ОХ ЗАХІДНИХ МІНІСТРІВ
ЧЛЕНІВ РАДИ НАТО

Париж. — Президент Джонсон запевнив членські держави Атлантичного Союзу (НАТО), що З'єднені Держави віддають на підтримку Західної Європи свою "добру волю і засоби" та що Америка змагає "до ще тіснішої співпраці з об'єднаною Європою", як це робила раніше. Президент Джонсон склав свою заяву вірності Атлантичному Союзові в окремому зверненні, що його державний секретар Дін Ракс відчитав на початку конференції Ради НАТО в минулий понеділок 16 грудня ц. р. На цій конференції є присутніми 15 міністрів закордонних справ всіх членських країн НАТО. Президент Джонсон покликався на вступі свого звернення на велику вагу, що її покійний президент Кеннеді прикладав до атлантичної спільноти та заявив, що він у цій справі йтиме слідами трьох попередніх американських президентів (Трумана, Айзенгауера і Кеннеді). У Західній Європі — заявив президент Джонсон — залишиться еквівалент перших 6-ох американських дивізій, поки їх буде треба, а серед теперішніх відносин немає сумніву, що ця потреба буде продовжуватися. Водночас Президент висловив надію, що всі західні держави причиняться до зросту збройної сили НАТО, однаково в ділянці атомової, як конвенціональної зброї, — це був визначний натяк до тих західно-європейських держав, які не виконали до цього часу своїх військових зобов'язань щодо НАТО. У першому дні конференції НАТО промовляли міністри закордонних справ "великої чwórки". Державний секретар Дін Ракс у 50-хвилинній промові дав нарис теперішньої міжнародної ситуації та наголосив не тільки на однаковій, але й розбіжній думці всередині НАТО. Однаково Дін Ракс, як британський міністер П. А. Батлер, французький міністер Моріс Куве де Мурвіль і німецький — д-р Гергард Шредер найбільше уваги присвчували у своїх промовах відносинам між Сходом і Заходом, можливостям будь-якого дальшого відпущення міжнародної атмосфери та совєтсько-китайському конфліктові, як вихідній базі для західної політики. Хоч усі чотири міністри закордонних справ погоджувались, що слід використовувати совєтську "миролюбну" фразеологію про "співіснування" для шукання мирної розв'язки існуючих міжнародних проблем, проте вони різнилися в оцінці реальних можливостей. Французький і західнонімецький міністри закордонних справ були найбільшими скептиками та підкреслювали, що Совєти не виреклися своєї цілі — запанування комунізму у всьому світі та що надалі підтримують активно всякі розкладові й підпільно-революційні рухи. Державний секретар Дін Ракс і британський міністер Батлер вказували все ж на потребу підтримки радше совєтську політику "співіснування", як протилежність до комуні-китайської політики, що пропагує збройні перевороти і війну, як засіб до осягнення комуністичного перемоги.

Чу Ен-лай і Нассер нараджуються над азійсько-африканськими справами

Каїро. — Комуністичний пріем'єр Чу Ен-лай і президент Об'єднаної Арабської Республіки Гамаль Абдель Нассер провели в минулу неділю 15 грудня понад тригодинну конференцію з участю своїх найближчих радників, між ними міністрів закордонних справ маршала Чен-І-д-ра Махмуда Фавзі. Конференція була строго засекречена і нічого більше не сказано про неї, як те, що у вівторок 17 ц. м. вона буде продовжуватись. В міжчасі Чу Ен-лай із своїми прибічниками був на парадному показі сипетських народних танків в оперному театрі в Каїро та ходив по музеях, при чому він признав, що 4.000 років тому сипетська культура досягла була більшого розвитку, як китайська. Чу Ен-лай, який подорожує з початку 50 років, в суботу мав вихідати до другого палкового північно-африканського зльотника "соціалізму" — алжирського президента Ахмеда Бен Беллі, а відгіль до Марокко, до комуністичної Албанії, що є єдиним європейським членом союзником-сателітом Північній, врешті знову до африканських країн Гани, Гвінеї, Мали і Сомалі, всіх тих, які при всій своїй "нейтральності" — відразу почали орієнтуватись на комуністичну економічну й технічну допомогу.

У Франції звільнено 100 політичних в'язнів

Париж. — Президент Шарль де Голь проголосив помилування кругло 100 політичних в'язнів, засуджених за участь в Тайній Військовій Організації, що старалася перешкодити терористичними актами згоди Франції на удержавлення Альжиру та перевести державний переворот у Франції. Більшість звільнених мають менше, як 25 років життя, деякі є навіть малолітніми. Цей жєст де Голь йде по лінії теперішніх загальних настроїв у Франції, щоб завести у французькому народі внутрішню згоду. Однак головні літери того французького революційного підпілля не піддаються помилуванню. С ними передусім чотири колишні генерали, які займали були найвищі становища у військовій сфері та перейшли були на сторону змовників проти політики і режиму де Голь: Рауль Салія, Едмонд Жуго, Моріс Шаль і Андре Целлер. Перші два були засуджені на довічне ув'язнення, останні два на 15 років ув'язнення. Цивільними лідерами підпілля є колишній пріем'єр Жорж Бідю, який бучим-то перебував в Бразилії, і колишній міністер де Голь Жак Сустель, який скривається десь в Європі.

У СВІТІ

Високий комісар Об'єднаних Націй для справ вітчанів у Женеві проголосив, що 663 вітчанів, які все ще тільки тимчасово перебувають в Італії, переїдуть впродовж найближчих 2-х місяців на постійне перебування до Швейцарії.
Західно-німецький політичний діяч Томас Делер звернувся з листовою проською до Хрущова, щоб той — як один із світових лідерів — дав світові громадськості відомості про різні ділянки української мови та літератури.
Високий комісар Об'єднаних Націй для справ вітчанів у Женеві проголосив, що 663 вітчанів, які все ще тільки тимчасово перебувають в Італії, переїдуть впродовж найближчих 2-х місяців на постійне перебування до Швейцарії.
Західно-німецький політичний діяч Томас Делер звернувся з листовою проською до Хрущова, щоб той — як один із світових лідерів — дав світові громадськості відомості про різні ділянки української мови та літератури.

В Болівії звільнено 17-ох закладників, в тому 4-ох американців

Ля-Паз. — 18-го грудня болівійські гірники звільнили після 10-ох днів 17-ох закладників, між якими є 4 американці, яких вони тримали, домагаючись звільнення з тюрми двох робітничих провідників — комуністів. При звільненні присутні були лівий віде-пріем'єр Болівії Хуан Антезана і Рохас із Ля-Пазу та американський консул із Ля-Пазу — Чарльз Томас. Всі вони виконали важку місію, а саме переконали гірників в

В Нью-Йорку вшановано концертм пам'яті Митрополита А. Шептицького

Нью-Йорк. — Заводом хорів ім. Митрополита Андрея Шептицького під управою проф. Романа Левинського, відбувся тут минулої неділі, 15 грудня 1963, святочний концерт, присвячений пам'яті великого Митрополита Андрея Шептицького, якого беатифікаційний процес саме відбувається у Ватикані. Названий хор пропівав М. Вербицького "Царю Небесний", Д. Вернянського "Блаженний муж", А. Гнатюшина "Вірую", "Через поле", "Вог народився", о. О. Кишакевича і І. Нефедько "Колі втомлений", М. Гайворонського "Дума", К. Стеценка "На Йорданських річці" і на закінчення церковний гимн "Боже послухай благання". Хором, як зазвичай, диригував його мистецький керівник й знавець церковної музики,

В АМЕРИЦІ

Покійний сенатор Герберт Лімен, який помер 6-го грудня, залишив на добродійні цілі суму \$15.000 доларів. В заповідні не забув покійний губернатор і сенатор також і окремих осіб, в тому і тих, які працювали в підприємстві родили Ліменів.
Пані Кеннеді назвала свій дім в місцевості Атока у Вірджинії, "Вексфорд" в пошану свого покійного чоловіка, який із сакринтомюм отгудав повіт Вексфорд в Ірландії, звідки походили його предки, що перші прибули до ЗДА. Президентів дід прибув до цієї країни з місцевості Нью-Росс, 20 миль

СВОБОДА

FOUNDED 1938

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.00.

Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Члені і членики платять за доставку газети: "Свобода".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати і скорочувати надіслані матеріали. Незамінені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долученням заадресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Проблема наступництва

Несподівана трагічна смерть президента Джона Ф. Кеннеді відновила ведеві вже давно фактичною дебатами на тему недокладності й неадекватності конституційних постанов щодо виборів президента та віце-президента 3'єднених Держав і — ще гірше — щодо черговості наступництва у випадку смерті чи невідомості президента виконувати свої обов'язки. Догосмісична медула президента Вудро Вільсона спричинила була насправді параліч державного апарату, при чому виявилися у практиці погані наслідки відсутності конституційного припису, хто саме повинен був стверджувати таку незлізність президента, про яку говориться у статті 5 статті 2 Конституції. Доповнення тієї статті Конституції статтями 20 і 22 так само не заповнює цієї щілини. Не говориться теж у Конституції нічого про якісь кваліфікації, ангажанти від кандидатів на президента і віце-президента. Практика виявила теж неадекватність вибору президента електорами від штатів, а не через безпосереднє голосування народу.

"ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 16-го грудня цього року пригадував у статті: "Як щось станеться Президентом", що оне вже 18-й раз у розмірно недовгій історії 3'єднених Держав Уряд діє без віце-президента. Наступником президента Ліндона Джансона став 71-літній голова Палати Репрезентатів, Джан МекКормек. Після нього — теоретично — має би прийти т. зв. президент "про темпоре". Сенату, яким с. 38-літній сенатор Карл Гайден. Практично — самий вік названого сенатора виключає його здатність бути лідером Америки і всього світового світу. Але й у відношенні до конгресмена Джана МекКормека існують критичні сумніви, не тільки з уваги на його також поважний вік, брак енергії та потрібного персонального авторитету, що вже погано відбивалося на законодавчій праці Конгресу, але й тому, що коли наступник президента ЗДА повинен би брати участь у засіданнях Уряду і Крайової Ради Безпеки, щоб бути в курсі державних справ, то в даному випадку член законодавчої влади брав би участь в діях виконавчої влади, чого не повинно бути.

Але Дейвід Лоренс, пишучи на ту саму тему в названому журналі з дати 23-го грудня цього року, має рацію, що "Америка назавдала мала щастя у виборі своїх президентів, дармащо деякі з них не могли за своєю першою кваліфікацією виконувати свої праці так вдатно, як за другою". — коли вже йабравшись досвіду, що його спертну не мали. Тому цей американський публіцист піддає суттєво — доповнити Конституцію не тільки формальними постановами щодо уточнення наступництва по президентстві, але й встановити критерії здатності кандидатів на таке становище. Він вимагає, щоб ті кандидати мали за собою законний досвід, звертаючи увагу, що американські партії, які призначають кандидатів, не дуже беруть на увагу. Ще гірше бувало з кандидатами на віце-президента. Коли ж, наприклад, на списку черговості кандидатів на президента після сенатського президента "про темпоре" опинявся б державний секретар — то це, домінуючи можливо й найкращі особисті кваліфікації — такі урядовці, по-кликані на працю президентом, а не ображені народом.

Це все складні проблеми, які вказують, що життя вимагає доповнення навіть найкращої конституції.

Новий блахман Хрущова

П'ять днів тривав минулого тижня пленум Центрального Комітету Комуністичної партії СРСР, організації, яка в совєтській системі відіграла роль не тільки громадського чинника, але передусім планувального й ексективного державного органу, що опрацювало і затвердило всі зовнішні й внутрішньополітичні та економічні плани і заходи уряду, і, узагальнюючи собі роль законодавчого чинника, апробує всі проєкти законів, передаючи потім на затвердження фіктивних установ.

На порядку денного пленуму ЦК КПСР стояла в основному одна справа — справа прискорення розвитку хемічної промисловості до такої потужності, щоб вона могла продукувати потрібну для совєтського господарства кількість штучних добрив.

У своїй доповіді під час відкриття пленуму і в своїй заключній промові Хрущов показав себе ще раз не тільки як нахабний демагог, але й штуклар — мистець від пущання блахману. Не маючи змоги приховати від населення СРСР і від усього світу катастрофічного стану совєтського сільського господарства, Хрущов усі свої зусилля та спритність спрямував на заспокоєння поновлених Москвою людей і народів міражам майбутніх благ. Майже кожне його ствердження про те, як буйно буде розвиватися совєтська економіка і разом з нею добуток населення на окремих етапах запропонованої ним широкої програми розвитку хемічної промисловості та неспівмірного до совєтських можливостей збільшення продукції штучних добрив, було насправді барвистою мільйонною банкою, що її безкритично оплескували учасники московського пленуму. З уст Хрущова ці банкі вилітали безупинно, особливо ж тоді, коли він виводив, що вартість гуртовий продукції важливіших галузей хемічної промисловості має збільшитися з 8 мільярдів рублів у 1963-му році до 10.5 мільярдів рублів у 1966 році і до 24 мільярдів до 26 мільярдів рублів у 1970-му році, значить за сім років. Подаючи Хрущовим водночас і ці цифри вельетеского зросту виробництва мінеральних добрив — від 20 мільярдів тонн у 1963-му до 35 мільярдів тонн у 1965 році і потім у запаморочливому темпі до 70 чи й 80 мільярдів тонн в 1970-му році — росля в уяві слухачів до неймовірних розмірів. Загігнотизовані хрущовськими мільйонними банками слухачі не мали простої можливості бачити й уявляти, як будуть розприскуватися, тріскати ті банкі у зустріч із господарською дійсністю СРСР.

Захоплені мільйонбанковим штукларством Хрущова, учасники пленуму ЦК КПСР схвально, як завжди в таких випадках, одностайно, без слова заперечення чи хоч би й критики, запропоновану ним на розбудову хемічної промисловості на вельетеску суму у висоті 42 мільярдів рублів, майже повністю всього річного совєтського бюджету. Оноголосно було прийнятий і весь "хемічний план" Хрущова та його горендальні кошти Верховним Совєтом СРСР, що його сеєса планова безсередньо після закінчення пленуму ЦК КПСР в понеділок 16-го грудня. Єдиним результатом усього цього нового обману буде не "благо народу", як це трублять совєтські пропагандисти, а благо правлячої класи, яка з допомогою мільярдів банк хоче продовжити існування комуністичної системи, що є головною причиною всіх криз і провалів в економіці СРСР.

Ярослав Курдюк

ПРАВДА ПРО 175 ДИВІЗІЙ

За вітнями, які наспіли з Європи, виходить, що план створення міжнародної атомової флотії, який уважали вже майже за доконаний факт, насправді на деякі перепони. І так, 4-го грудня ц. р. на засіданні Асамблеї Західноєвропейської Унії у цій надзвичайно важливій справі опало 32 голоси проти 29 при 5-ох, що здержалися.

Таким чином спонзорований Американою план збудування 25 надводних кораблів, з яких кожний має би 8 ракет типу "Поларіс", мусить деякий час почекаати на його "остаточне завершення". Зрештою, виследи голосування в названій Асамблеї не в'язатимуть ЗДА у реалізації її плану збудувати таку флотію на власну руку.

Треба признати, що цією неадекватно дуже зрадів генерал де Голь, який хочемати свою власну атомову флотію та атомове летунство. Італія, Голландія і Бельгія висунули теж немало своїх застережень і домагаються ще раз докладно обговорити всі "за" і "проти", хоч в основному на плані ЗДА погоджуються. Найбільше фаворизує цей план Західна Німеччина, з явним розрахунком, що він розкриє перед нею широкі можливості в атомовій стратегії. І тому Москва як заклікається від радості, що справа з цією флотією сконфігувалася.

У зв'язку з американським планом створення міжнародної атомової флотії появилося вже в пресі дуже багато різного роду коментарів, зокрема деяких дуже поважних публіцистів і мілітарних "тузінів". Майже всі вони одностайно в тому, що як би не затримувалася ця справа, ЗДА не сміють відступити від свого загального плану: збудувати надводну атомову флотію і приписати будову підводних човнів — випущувачів з торпедо-ракетного типу "Сабрак", які мають на випадок війни спаралізувати оту масу совєтських підводних човнів, що нині своїм числом нібито в три рази перевищують число американських субмарин.

Варто навести заваги в цій справі відомого європейського коментатора, Дж. Гріна. Багато дечого, — пише Грін, — робили ЗДА з доброю вірою знайти зрозуміння і призначення у своїх альянтах, вибираючи для цього дуже часто навіть зигагулату дорогу за свою некористь. Доказом цього є хоч бо уміжнародовлення атомової флотії. Адже кожному відомо, що таку флотію можуть збудувати тільки ЗДА, своїм власним коштом, а до того ж мусять вони вишколити тисячі європейських фахівців. Тим часом ми зустрічаємо рішуче застереження збоку деяких європейських держав, яким варто пригадати, що, власне, атомова флотія не так американська, як саме європейська, з отим, "бути чи не бути" в обличчя більшешевидкої атомової загрози.

Інші коментатори твердять з цього приводу, що в американській виторвилася останніми роками якась, нічим не й правдане, самоцілюваність. "Ми завжди шукаємо партнерів, — пише журналіст В. Лой, — і часто знаходимо та-

ких, що є у відношенні до нас тим, чим є маленька дитина у відношенні до дорослої, самостійної людини. Та найприкріше те, що ми іноді звертаємося за порадами до таких "партнерів" або починаємо відкрити у фантастичні брехні, що їх підсують нам наші вороги. Пригадаймо, як три роки тому аж ройлося в нашій пресі від тверджень та пересторог, що, мовляв, СРСР випередив нас не тільки у ракетобудівництві, але, що найгірше, в три рази переважає у суходільній військовій силі, бо має аж 175 першолінійних, модерно озброєних дивізій, з того в самій тільки Європі 75, а до того доходить ще 75 дивізій так званого Варшавського пaktu. Очевидно, цих 150 дивізій перебувають у сфері фантазії більшовицьких пропагандистів, які так часто повторювали про них і так ними погрожували, що дехто з найвищих почав навіть у це вірити".

Сидіючи с цих комуністичних дивізій на папері, а скільки насправді? Західній розвідці потрібно було доволі багато часу, щоб розв'язати раз на завжди совєтську брехню. Ожте, тепер відомо — і то поза всякими сумнівами, — що в Європі станіонув лише 32 більшовицьких дивізії і 28 Варшавського пaktu, разом 60. На випадок потреби, ім може протиставити НАТО у самій тільки Західній Європі 26 уже готових, першолінійних дивізій і коло 30 дивізій т. зв. "першого ололчення", разом — 56.

Поголоски про те, що ЗДА задумують стягнути дещо із своїх суходільних сил в Європі, виявляються неправдивими. Якщо Америка й стягнула б якусь кількість свого війська, то це були б лише деякі летувські та ракетні формуції, бо ЗДА натовісті дуже інтенсивно розбудовують свою морську ракетну флотію. Ми дуже добре пригадуємо, як то секретар оборони МенНамара, майже напередодні підписання атомового договору в Москві, заявив з повним авторитетом, що ЗДА перевищують СРСР не тільки чисельністю своєї зброї, але — що важливіше — своєю постійною бойовою готовістю.

Цими даними американські журналісти Солдберг і Алсон, на основі півофіційних вісток з Пентагону, заявили, що 175 совєтських першолінійних дивізій існує... на папері. І в цьому криється головна причина, чому під час кубинської кризи, коли "доказали Хрущову зуби", він відразу підтягнув хвоста.

Якби в майбутньому прийшло до воєнного удару, то треба взяти до уваги ще такі надзвичайно важливі фактори, які віддають поставачання від головних джерел. Для більшовиків ця віддача становить понад 2 000 миль, при чому вони муситимуть діяти на територіїх поновлених країн, серед ворожого населення. Чеждє ніхто не буде настільки наївним, щоб повірити, що сателітні армії, після гіркого досвіду з комунізмом, змагаються за те, щоб вдержати і закріпити в своїх країнах поновлення і нужду, що їх приносить туди з собою червона Москва.

ТРУДНОЩІ ПОЛЬСЬКИХ КОМУНІСТІВ

Ще раз більше поглиблюється внутрішня криза в комуністичному таборі. Покищо немає ніяких вигадів на заомного боку, "націоналізму", а мирення в російсько-китайському конфлікті. На останні пропозиції Хрущова прийняти полеміку Нейпінг закинув Москві обман, цинізм і намагання ізолювати китайську компартію від інших компартій. Перед дуже важкими труднощами стала комуністична економіка, передусім сільське господарство. Щоб рятувати становище, Хрущов виступив з новою ідеєю — по-спішню розбудовувати екологічну промисловість, що має дати штучні добрива і таким чином збільшити врожай. Він обіцяє, що в 1970-му році, знаючи за сім років, сільське господарство Совєтського Союзу збільшить свою продукцію вдвічі. Та це нові міражі. Поперше, це один хрущовський семіричний план. Подруге, справа не в штучних добривах. Дуже часто в совєтській пресі можна прочитати, що на залізничних станціях, під голім небом лежать і псуються сотні тонн добрива. Справа в людині, яка не хоче працювати для комунізму. Криза людини, яка перестала вірити в комуністичні утопії — це найбільша ознака кризи, в якій перебуває комунізм.

Звичайно, все це не означає, що найбільше розвал комуністичної диктатури. Безсумнісно було б піддаватися таким ілюзіям, бо Москва спирається ще на міцнішу апарати сили і контролює всякого роду вишии спротиву, а зовнішні умови й часто в цьому сприяють. Що більше, внутрішні труднощі можуть змусити вождів совєтської імперії загнати режим, відновити терор і зовнішні авантюри. Проте, згадавши труднощі — це зерна майбутнього розкладу цієї протиісторичної системи насильства над людиною і народами.

Польський англомовний журнал "Поліш Афферс", що публікується в Лондоні, надркував у жовтневому числі аналітичну статтю "Ідеологічні клопоти польських комуністів", яка є додатковим доказом процесів, що відбуваються поза залізничною заслоною. Конкретно йдеться про 13-ту пленарну сесію Центрального Комітету Польської комуністичної партії, що відбулася в липні ц. р. і в цілому була присвячена ідеологічним питанням, тобто ідеологічній кризі польського комунізму. До речі, що конференція влаштували поляки "я одному потоці" і "старішим російським братами" із Центрального Комітету КПСР, які, як відомо, мали свій пленум у червні цього року, де також головною темою наради була ідеологічна криза в Совєтському Союзі.

Польський пленум проходив під знаком самокритики провідних комуністів, від Гомулки починаючи. Велі вони вказували на серйозні вади самої партії, якщо йдеться про ідеїне обличчя членів. Конкретно, Гомулка назвав такі чотири головні гріхи польських комуністів: 1) "буржуазна ідеологія" має вплив серед членів партії; 2) члени пар-

тії легковажать напрями партії щодо заборони козистентії ідеологій; 3) серед польських комуністів є вияви, з одного боку, "націоналізму", з другого, "лібералізму"; 4) серед кадрів ширяться "деморалізація".

Гомулка говорить, що першим виявом провалу ідеологічної роботи є те, що комуністи недоцнюють небезпек релігії, тобто польської Католицької Церкви. Деякі члени партії йдуть так далеко, що самі виконують релігійні практикни. А в той же час християнські ідеї не можна ніяк погодити з "духом марксизму-ленінізму".

Дуже складне становище, казав Гомулка, утворилося в польських школах. Наприклад, історію викладають за давніми методами переліку найважливіших подій і зовсім не дають учням "об'єктивного" марксистського навіглення. Таким чином польські школи "ідеологічно інфектовані". Це, зрештою, цілком зрозуміло, коли сильно відчувається неадекватність ідейних кадрів серед учителів.

Таке становище в школах, "погано відбивається на ідейному обличчя молоді". На пленумі виступали керівники польської комуністичної молоді, М. Ренке і З. Закшевська, які вказували на те, що сучасна польська молоддь дікається передусім особистою кар'єрою, "ідеологічно невразлива" і легко піддається ворожим соціалістичним закордонним і місцевим впливам.

Подібні явища мають місце також у галузі літератури та науки. Міністер культури Т. Галенський заявив, що літератори не визнають напрямів літератури, що окремі літературні клоби намагаються накласти власні опії і оцінки, проповідують власні критерії мистецької творчості, а літературні критики "тероризують" і ідеологічно розбуршують авторів, які хочуть зберегти партійність в літературі".

На пленумі польської комуністичної партії виступив також генерал Ярузельський, що відповідав за політичне виконання польської армії. Він нарікав, що молоді воїни піддаються під вплив Церкви і західних ідей, що армія ставиться холодно до актуальних політичних, соціальних і економічних питань. Він також обвинувачував деякі кола молоді за те, що вони відносяться з погордою до армії, глузують з військової дисципліни, що для них чужі ідеали "революційної боротьби" і "хрестової виступу".

Найскладнішою проблемою для керівників польської комуністичної партії є ставлення польського народу до Росії. Секретар ЦК КПН інформувал пленум, що головною перешкодою для того, щоб не розбудувати польське суспільство на совєтський лад, є те, що поляки переконані, що західна цивілізація вища від східної. Крім цього, казав Гомулка, поляки діяються з підозрінням на все, що проходить із Сходу, а до Совєтського Союзу відносять погорду. Секретар партійної організації Лодзі, М. Тартаконна, і Майковська, інформували, що в Польщі бракує вчителів російської мови і що катедра російської філології в міському університеті існує тільки на папері, бо немає ні одного польського студента, який хотів би студіювати російську мову. Вона казала, що подібне становище існує в інших польських вишніх навчальних закладах.

На цю саму тему говорив делегат В. Яшук, що був доведана польським амбасадором у Москві. Він розповідав про нехиті поляки до російської культури та про їхню перетакраю "не належать до національних прикмет українців. Це скоріше "чесноти" германської раси, і з цих, можливо, причин цей Апостол християнського братолов'я так мало був і є значний в країнах Західної Європи.

За накресленими українськими традиціями найбільш відповідною формою спогаду про Святителя Миколу у роковини його свято є хваллина духовної застави над його Боговгодним життям і добрими вчинками для всіх. А сталося — наше бажання стати кращими, повноцінними християнами серед поведі ко-

Між Сходом і Заходом

Мюнхен. — Західна Німеччина розмахом свого експорту випередила Великобританію і стоїть на другому місці після ЗДА.

Хоч німецька промисловість має ринки для збуту своїх товарів за морями й океанами, головним місцем збуту її фабрикатів є країни Західної Європи. Шість держав Європейського Спільного Ринку, з населенням до 200 000 000 — це територія, на якій німецька індустрія ще не використала всіх своїх можливостей. Але розвиток господарства Західної Німеччини вимагає нових ринків, і німецькі промисловці з надмірною поспішністю на Схід, за залізну завісу: там теж живуть люди, що хочуть пристойно одягатися і їдати на автомобілях.

Тому в німецькому суспільстві із задоволенням приймають вісти про відкриття західнонімецьких торговельних місій у Варшаві, про навізвання комерційних зв'язків із Чехословаччиною, Угорщиною і Румунією. Недавно представник німецького парламенту в Бонні, Делер, їздив до Праги, де мав приємні розмови на різні теми з комуністичними міністрами. Чехословацький уряд після цього поїздки свід "лібералізм": дозволив своїм громадянам їздити на відпочинку в західні країни, і у величезній кількості чужинців до своїх держав.

Можна було б сказати: почалася "політична відлига". Але це тільки так здається, бо мур у Берліні, збудований комуністами, стоїть і пережить через кордон східної зони відноситься тільки циніцизмом, що їх випадково не вислідить пограблених піс і не увільняє кулі комуністичної кордонної охорони.

Казав колись англійський прем'єр Ллойд Джордж: "І з людиною можна торгувати". Згідно із цією засадою також фірма Західної Німеччини хотіла б заробити на торгівлі із комуністичними людьми. Однак, це були марні надії. Це так як у торгівлі з кожним країною, де люди знають убого і, хоч мають потреби на різного роду товари, не можуть їх задовольнити.

В комуністичній державі покупець закордонних товарів є уряд. Він купує тільки те, що йому потрібно: машини, металеві вироби для індустрії, і лиш тоді, коли не може всього цього дістати у своїх комуністичних євдеїх. Комуністичні держави, купуючи товари на Заході, хочуть мати довготермінові кредити. При сплаті боргів вони намагаються, замість грошей, платити натурою, своїми власними виробами, здебільша сільськогосподарськими продуктами: м'ясою, зерном, фруктами. Західної Німеччини було повно польських гуей. Цього року, як і до не буде, бо Польща сама переживає кризу сільського господарства.

Спроби західнонімецьких фірм поширити свою торгівлю на Сході викликають недовдоволення в країнах Європейської Економічної Спільноти: голландці і французі домагаються, щоб німі купували їхні гуси, а не відвозили їх з комуністичних країн. Спільний Європейський Ринок накинув Західній Німеччині високе мито на імпорту американських курей. Відповідно на це було підвищення американського мита на товари держав Європейської Економічної Спільноти. Від цього найбільше шкоди зазнає німецька автомобільна індустрія. З цієї причини в Західній Німеччині у промислових колах зростає невдоволення проти де Голя, який хоче творити з шістьох європейських держав "замкнений клуб". В Західній Німеччині, натомість, є тенденція поширити Спільний Ринок на всі інші держави в Європі.

П. А.

ВЕЧІРНІ ПІСНЯ

Дівчино-ромашко, Де ти ходиш-бродиш. Чом до мого серця Стежки не знаходиш?

Скільки раз загало В голубку неби, Скільки днів невпийно Марив я про тебе

Можє, то романок Вуйне квітнуватиме. Запалило в серці Полум'я кохання.

Та вечірні пісня Линула з-під галу, І у ній почуєш я — Іншого кохача.

М. П.

АНАТОЛІЙ СЕДИК

У ДЕНЬ СЯТОГО МИКОЛАЯ

Свято Зимового Миколи — це для українців у широкому світі немов передісок Різдва. Таку саму долю, що й християнське Різдво на цьому континенті, поділяє й особа достойного Святителя, Мирликійського Чудотворця, Миколи. Замість масштатного духовного вельетя раннього християнства, праведного владки святого Миколи, на тутешніх передсвяткових "розпутних велелюдних", по чарівно-пично влаштуваннях крамничих бачимо найного добувру, кремезного Санта-Клауса... Мільйонам американської молоді мало відомий факт, що ці в біло-червоному убранні театральна парусна — права рука передсвяткового бізнесу, слуга дешевих ефектів пуніції, радіо і телевізії, жалюгідна пародія на великого Святителя Східної Церкви з четвертого століття християнської ери.

Для української віруючої й сердечного культу Святите-

ля Миколи, як наш благочестивий український нарід процотав до наших століть. Від найдавніших часів християнської України — Руси, поперез княжу добу, козаччину, гетьманщину, по недавню добу воєнних пожеж і потрясень на рідних землях, не було української хати, в якій на почесному місці не знаходилася б Його свята ікона: погідного, люблячого всіх обличчя небесного Угодника, св. Миколи.

Мільйони українців окреплено цим святим іменем — Миколи. Два урочисті празники присвячено Йому в давній і за нашої пам'яті християнській Україні: Літнього і Зимового Миколи. Довгими століттями постать цього Архистрої в золотистій мітрі, із святою Свangelією в руці, була сповнена найглибшим пізнанням в історії і в щоденному побуті українського села і міста, як майністий символ основних християнських чеснот — братолов'я, добрих діл, милосердя для тих, що в неволі.

Не лише з чисто релігійної, але й з психологічної точки зору буде цікавим запитання: чому особа цього Угодника

Божого була і є такою популярною в українському народі? З походження грек, навіть не з європейського континенту, навіть забутий своїми земляками, став цей святий Владика осередком такого небувалого культу в українському народі, поміж нащадками далеких від свого владичного міста ситів...

На нашу скромну думку, відповіді на це релігійну загадку треба шукати в душі і психіці українця — християнина. В надрах його релігійно-церковних морально-етичних і обрядових почувань. У напівсвідомій реакції віруючої української людини на зовнішній і загальнолюдський явища. Постать, діла, чесноти св. Миколи рідні, дуже близькі українській людині, з крові й кости добрий і гуманний.

Український нарід споконвіку відзначався саме такими шляхетними прикметами душі і серця, якими було уцверджене особа цього Святителя. Привітність для своїх і чужих, свавгельські добрі діла для близької людини, а найдавніших століть. Жадний

нарід не знає, а тим більше не практикує, старовинного нарідного прислів'я: "Гість у дім, Бог у дім". На такому психологічному й морально-релігійному ґрунті на землях стародавньої України — Руси народився великий культ святого Миколи!

Цей Святитель став ніби символом української народної душі, нашого сердечного відношення до Бога й до ближнього, в найкращому розумінні і практиці Господньої Заповіді Любови. Тому якраз цей далекий географічно, але дуже близький духом і боговгодними вчинками Святитель — став протягом століть найкращим прикладом благочестя і праведності української людини. Став нашим, українським Святим, нашим рідним Отцем Миколою. Його життя і небуденні діла — це найвищі і найкращі ідеали Святої Свangelії, це вершини християнської досконалості людини: Божої, Христової людини, української ж. Життя, діла, чесноти св. Миколи були духовною, були надприродною платформою для пошукування найкращої, найлодської дороги христия-

ШКАГОВСЬКА ХРОНІКА

(2)

Імпозантне 70-річчя „Свободи“ в нашій громаді відбулося 27-го листопада в люксовому ресторані Мартіні на 95-й вулиці.

Триста людей вітали за столом \$ 5, що тепер не є великою сумою, на те, щоб прийняти та відзначити українських і американських промовців, які говорили на тему „Свободи“ і свободи преси.

Бенкет вдался і матеріально, що різко коли в таких імпрезах буває. Головним промовцем був ред. Іван Кедрич. В своїй річці він промовив про приклад присутніх, що в світі діють через два дні речі! Є в ОН тепер 46 таких держав, про державне існування яких ніхто не думає. І Україна може досягати такої вигідної кон'юнктури, що зможеться СРСР. Нинішній непереможний стан без мирного договору по війні загнав українців в соборну неволю. На Україні сьогодні нема вільної преси, „Свобода“ є найкращим вільним щоденником, бо доцкалася 70-річчя. Вільну нашу пресу треба підтримувати, бо вона помагає українцям творити культурні цінності. Фальшива політика Америки не дразнить Москву до того, що газета Вашингтон Пост відважилася на зневагу Імперії Шенченка. Шенченко потерпів тут несправедливо, але Америка прийде назад на своє старе місце чемпіона свободи і демократії, коли українська преса буде на неї впливати, бо це є завданням її.

Редатор газети „Шкаго Трібюн“, що має мільйони читачів, Френк Лоз, говорив на тему свободи преси і американської конституції. Він вважає державу найбільш вільною тиранию вільного слова, а що в Америці так не є, ми завдячуємо американській конституції, її другий поправці. Він не знав про атаки на пам'ятник Шенченка, а коли

доповідав, то сказав, що атакують „Вашингтон Пост“ нема чого дивуватися, як ми на увазі загальної opinio pro dea часопис.

Програмою ввечері проводив гол. радий УНСОУ Микол Куропас. Він мав 15-хвилинну доповідь про „Свободу“ в англійській мові. З нагоди 70-річчя „Свободи“ і бенкету з того приводу треба зазначити, що „Свобода“ має багато вірних прихильників, між ними теж людей духовного стану як о. шамб. Ст. Кназ, що відкрив бенкет молитвою, і о. О. Кулик, що його закрив. — З різних бенкетів, які я бачив і був на них, шкаговський був на вершині. Громада Шкаго ані всюди мала пошану до української преси і тої величезної праці, яку вона в трудних умовах виконує.

Товариство емеритів с новою організацією в нашому місті. Перші збори емеритів відбулися 18-го листопада. Яка ціль емеритів? Не мають вони спору з державою з пенсійним урядом. Але нема де правди діти, пенсіонерів уважають асоціатами за переходних, тимчасових людей, бо їх роки почислені. А їх життя повним життям теж треба. А по наших зборах вони вже ходили не можуть, їм треба спокійної атмосфери і такого життя. Такі умовини можуть для серця створити лише самі емерити, бо американське гасло „допоможіть самі собі“ відноситься і до пенсіонерів.

Тринадцять пам'ятників Миколи Лисенка справляла група українських мистців в Шкаго, яка безкорисно з великим трудом видала музичну платівку, з нагоди 50-х роковин Лисенка. Концерти і пресові згадки минули, а платівка буде тривалим пам'ятником Лисенку. Наші мистці зорганізувалися у видавничий „Укар“ і через фірму Ар-Сі-Ей видали пла-

тінку скрипкової та фортепіанової музики Лисенка. Ситової слави мистці — віртуози, Франсуа Д'Альберт (скрипка) та Катерина Заверс Смит (фортепіано) нагнали платівку, під назвою „Невідрушена Музика Миколи Лисенка“.

Видання платівки оголошено до Конгресової Бібліотеки у Вашингтоні, числ. о. Каталог: Р-63-1396, це зголошення було включено до міжнародних каталогів платівок. Американські коледжі і університети вже мають платівку і попит на неї триває.

Я слухав її, відтак купив 10 платівок, бо це найкращий подарунок приятелям з нагоди Різдва, Іменин чи уродин, найкраща пошана Лисенку. Музику Лисенка не кожний може добре віддати і не кожна скрипка до цього надається. Загадки мистця, що відіграли музику Лисенка, зробили це бездоганно і їх селекція була теж чудовою. Но інтересується, хай пише Ікар Recording Co., P.O. Box 114, Chicago, Ill., або телефонуйте ME 7-4943.

Українські Жінки організації, Український Золотий Хрест, Союз Українок і інші мають різні благодійні заходи. Хоч борються з трудностями, хоч їх імпреси не грішать великими матеріальними зисками, вони виймають допомоги бідним, залишають інвалідам, і знаходять на це фонди. Вони влаштовують різні імпреси, які помагають добрим безталанним людям. Мистецтва Виставка, малювання Миколи Відняка, що малює без рук, є обличчям саме на те. В дні 6, 7, 8 грудня в залі „Самопомочи“ будемо мати нагоду допомогти добрій справі, бо і мистець і УЗХрест біди. Як виглядає убожество словачських жіночих організацій, народу, що числить 2 мільйона, а в Америці тільки мільйона, хай послужить спідуюче пресове повідомлення: Перший Католіцький Союз Жінок — Словачок ЗДА ухвалив вислати новостроеному Інституту св. Кирила й Методія в Римі допомогу в сумі \$ 100,000. Одночасно ухвалено признати словачським студентам у ЗДА стипендії на таку суму.

Організаторський Курс У. Н. Союзу в нашій громаді випливає. Повних 3 дні слухачів з міста, з Гері, і Гемонд налічили 30—50 осіб. Важко повірити, щоб союзниця, яким важко прийти на окрешні збори УНСОУ, виявили таке заінтересованість. Але так було. Про теми викладів і викладачів було вже в оголошеннях „Свободи“. Треба зазначити, що головний секретар д-р Я. Падох став дійсним „іншуренс мекон“. Час своє зробив як теж і різні аскураційні книжки, і курс в тому напрямі в Лафает, Індіана. — Його асистент Володимир Сохан, — це правдива права рука нашого секретаря. Д-р Я. Падох вміє виконувати собі добро, людяного і розумного помічника, що вміє не лише добре виконувати свою працю, але і вміє своє знання перелити на інших. Так він і робив під час курсу, і його всі слухачі, бо говорив інтересно. Кожний „лекекутиф“ повинен підняти і вишколити собі такого людяного помічника, бо це є американський спосіб життя.

З курсу люди скористали, і сподівася, що скористас і УНСОУ, бо організатори будуть знати, як і що говорити майбутнім союзницям.

Учасники курсу довідалися про велику працю секретарів союзних відділів. Рівно 50 різних формулярів має УНСОУ і з ними секретар Відділу мусить бути об'явлені. Учасники курсу не йшли навіть до дому на обід, щоб не тратити часу, а Окружний Комітет УНС давав їм безплатні обіди.

Чотирих людей на бенкеті з нагоди 70-річчя Гриня Семочка, свідчать, що він має — приятелів. Ворогів він не має, бо чим довше людина живе, то ворогів менше — вони вмирають. Хто знає, як важко організувати сьогодні імпрезу за \$ 5, той зрозуміє, що двоєособий Комітет, що організував Бенкет — не дарма був. На імпрезі переважала в 95% стара українська еміграція, що тепер є чудом! Гриня Семочко був за молодих літ частим доповідачем „Свободи“, а в Шкаго мав першу українську радіову передачу. Був теж активним в ОДВУ. Бенкет відбувся 20 листопада отже в будній день і до того доповів. Три дні пізніше в Шерман Галз — польський римо-католицький Союз —

Напередодні концерту Галини Минаєвої в Нью Йорку

„Для всіх ти мертва і смішна, Моя Україно прекрасна“.

Написав колись поет. Ми чуємо — не лише вушами, але всім серцем і всією істотою відчуваємо, яка вона. Півня наша для всіх чужих і байдужих — ніби „мертва і смішна“ і яка вона справді прекрасна для тих, хто сприймає її так, як уміє це наша молода співачка із Запоріжжя, Галина Минаєва-Андрєадіс, коли ми її перший раз слухали на Листопадовому святі 3-го листопада н.р. в Нью Йорку.

„Сніг, дитино моя“ — С. Людкевича, „Півня“ — А. Гнатюшина, „Минула літа молодість“ — Ніжківського. Ось як слухає співа цих пісень у виконанні Галини Минаєвої, і як відчуває, що співачка не просто виконує, те, що написано на сторінках нотного паперу, а творить щось своє, своєрідне, що впливає на зміст пісні, і наша віра в те, що наша пісня „не вмерла, не загинула“, підсилюється з мебулою для нас силою. Те, що, це те своєрідне закінчення, одні з найкращих висловів тієї жолосацької сили й краси, якими так багато обдаровані наші мистці.

Галина Минаєва показала на своєму першому в Нью Йорку виступі не тільки красу і силу свого голосу, але теж велику майстерність вокального мистецтва. Прекрасний тембр, ліричний звук з чудовим піанісмом на верхах і з глибоким альтівим форте в низах, співачка володіє своїм голосом уперто і чітко.

Про вокальне мистецтво нашої співачки та красу її голосу багато рецензій надійшло в Аргентину, де вона виступала в Буенос-Айресі в опері Колон.

Одну з тих рецензій, я хочу поділитися з українським громадянством, яке без сумніву використав приїзд до Нью Йорку нашої молоді землячки і в суботу 21-го грудня о 8:30 год. ввечері у великій залі Карнегі Голз широким серцем і привітним визначу кожному нашої вокальної культури, Галину Минаєву, яка не покидає нас, а з великою пошаною служить найсвятішій силі душі нашого народу, а водночас силі національного виховання і впливу навіть на тих — байдужих і холоднох, для кого „лісна українська“ чужа і смішна. З газети „Ла Парабра Україна“ довідкується, що про виступ нашої співачки в Буенос Айресі (Українська пісня в театрі „Сан Мартін“). Д-р Л. Макаруха-Іванюк.

В залі Леопольдо Люгонес, величавого і модерного театру „Сан Мартін“ в Буенос Айресі, відбувся в неділю 28 липня 1963 р. у вечірніх годинах „Вокальний реєстрал Галини Минаєв-Андрєадіс“. Цей вечір оперних арій і пісень відомої української співачки — це рівночасно черговий успіх українського імени в Аргентині при допомозі незрівняної української пісні.

Щоб характеризувати небуденні мистецькі прикмети нашої співачки, ми не можемо не піддатися під вплив недавньої рецензії знаменитого аргентинського критика Хорхе Д'Урбано, з нагоди постанови в театрі „Колон“ в Буенос-Айресі опери Пуччіні „Ля Табарра“. Ці слова так відходять до нашої рецензії, що ми їх дослівно запозичаємо: „Є обмежені оцінки“, пише він, „в яких критик може повігати зірку, яка народжується. Якщо це має місце, він

„З'єднання“ обходив 90-річчя свого існування з участю 700 осіб, з чого було піснотки різних місських і сестейних урядовців. Рахунок цей іде в користь українців і їх здібність організувати ювілейні імпреси. (Кінець)

не повинен схиляти своєї радості і ентузіазму“. Ми також не схиляємо нашого ентузіазму, радімо і вітасмо зірку, якої ім'я Галина Андрєадіс.

Не забуваючи про її чарівний і привабливий вигляд, підемо слідом загаданого критика і заглянемо про її вокальні та мистецькі прикмети. Голос її неперсичної краси та індивідуальності, свіжий і витриманий, інтонаційно чистий, гарно врівняний, широкого діапазону. Легкість емісії, прозора і чітка артикуляція, потужний ритм і фрезування, швидкозвучне піаніс, щокове мажор і форте, це засоби, які дозволяють артистці легко розв'язувати всі труднощі виконання творів; переходячи із чутливих ніжних тонів коліскової, до драматичних, стихійних, до героїзму, або співати в чудовому „медіо воце“ повну орієнтацію музичної краси арію татари з опери „Тарас Бульба“ Лисенка.

Одним словом, наша молода співачка, говорячи за аргентинським критиком, має всі умови, щоб зайняти чільне місце в актуальній панорамі „Бел Канто“. Під час перерв гратують співачці композитори Паскаль де Рогатіс і А. Котичі. Стільки аргентинський критик.

На закінчення хочеться сказати, що й наша громада в Нью Йорку щиро привітає співачку і з найкращими побажаннями врятує її в далеку путь для ширшого краси нашого Рідного Краю у чужинських аудиторіях.

Микола Галій

Віктор Нисков, Євгеній Ситуненко і Андрей Вознесенський, всі три російські підсоветські письменники, що їх критикував Хрущов і які тому були в неласці більшовицької влади, користуються — стверджують західні кореспонденти з Москви — величезною популярністю в Соедзах. Їм дозволили вже приїждати виступати і їх повага спричиняє овації.

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА

Український Військово-Історичний Інститут
ПРОДОВЖЕННЯ НАУКОВОГО КОНФЕРЕНЦІЙНОГО
на тему
„Історичні події в Україні на перехіді 1918-1919 рр. в світлі мемуарів д-ра Лонгана Цегельського“.

Відбудеться в п'ятницю, 20 грудня 1963 р. в год. 6-й веч. в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Нью Йорку.

В програмі Конференції доповіді виконують: Проф. В. ЗАГАЙКЕВИЧ: на тему „Спомины військових діячів в загально-історичному аспекті“; Д-р В. БЕМКО: на тему „Історичні події 1918-19 років в мемуарах Л. Цегельського“.

По доповідях відбудеться дискусія. Вхід вільний! Доїзд: підземною ІРТ до 77-ої вулиці або автобусом Медісон Евейн до 79-ої вулиці в Нью Йорку.

Дирекція Українського Військово-Історичного Інституту

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ

Відділ НЬО ЙОРК

просить на відіт

ЕВГЕНА МАЛАНЮКА

„Родина Розумовських і їх нащадки“

(Історично-літературна студія) що відбудеться

в п'ятницю, дня 20-го грудня 1963 року

в годині 7:30 веч.

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ

2 East 79th Street — Нью Йорк, Н. Я.

По відітці

ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА ПРИ ЧАЮ

ГОСТИМ РАДІ. ЗОКРЕМА ЩИРО ЗАПРОШУЄМО МОЛОДЬ.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Об'єднання Мистців Українців в Америці

повідомляє, що чергові

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОМУА

— відбудуться —

в неділю, 29-го грудня 1963 року

в годині 12-й вночі

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ

при 149 — 2-й Евейн в НЬО ЙОРКУ

ГОЛОВНА УПРАВА ОМУА

Листопадова акадємія у Брукліні-Північ

Українська громада в Брукліні-Північ відзначила 45-ти роковини Листопадового Зриву Святковою Акадємією, що відбулася стараннями місцевого Центрального Комітету Об'єднання Організації УККА під головуванням п. Василя Васильського 17-го листопада в залі Українського Народного Дому.

Акадємію започатковано в мериканських державних галереях, що його відіслав п. Ст. Галася, та пісню „Гей у лузі червона калина“ у виконанні церковного хору під орудою оперового співака Леона Рейнарвіча. Парох української греко-кат. церкви св. Духа, о. дєкан Володимир Андріуский відкрив Акадємію зворушливо гарним словом, а д-р Іван Козак з Нью Йорку прочитав святкову доповідь про значення Листопадового Чину для сучасного і грядучих поколінь всієї України. — Відтак Н. Поліа продекларувала з чуттям вірш „Листопад“ К. у чинського. На сцену виступив знову церковний хор під проводом свого диригента та проспівав пісні: „Ой Морозе, Морозенку“ Людкевича, „Марш українських героїв“ Туркевича та „Молитву“ і „Фінал“ з опери „Запорожець за Дунаєм“ Артемовського, зі сольовими виступами пп.: Ст. Галася, К. Вентрич-Колінівської і Л. Рейнарвіча. Другу частину Акадємії започаткувала збірка декламацій вірша Церквасенка „В день Першого Листопада“, що її виконали гарно Н. Рибічка, М. Романець і О. Яшук під проводом п. В. Сметанюка. Оперова співачка п. К. Вентрич-Колінівська проспівала пісні: „Накрила нічка“ Купчинського, та „Синя чічка“ і „Ой втав стрілець“ Гайворонського. Далі була декламація вірша Л. Лепкого „І в мене був свій Рідний Край“ у солітному виконанні Бойка. Після цього К. Вентрич-Колінівська та Л. Рейнарвіч проспівали разом пісню Майбороди „Роз-

український національний гніт“.

Фортепіановий супровід при всіх співучих виступах виконував п. проф. Левинський.

Всі точки програми були виконані бездоганно, в хорі та сольові виступи знаменито. Публіка виступила з аплодментами, нагороджувала виконавців рясними оплесками, привітало співачку до повторень та надіслало їй букети.

„Відродження“ в Аргентині відзначило своє 30-ліття

Українське Товариство „Відродження“ в Буенос Айресі, що відзначило в дні 16-24 листопада своє 30-ліття. На Ювілейні святкування прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „Відродження“ в Буенос Айресі, його довершив о. Н. Галабар-да в суботу 16 листопада. Студійна Конференція, з'їзду святавання прибув з Нью Йорку Павло Дорожницький, як представник Організації Державного Відродження України і В. О. зі ЗДА та Українського Національного Об'єднання і В. О. з Канади та Анна Петрик від Т-ва „Відродження“ з Уругваю. В програму Святкувань входили: посвячення першої частини будови Т-ва „В

